

JONC

JOVE
ORQUESTRA
NACIONAL
DE CATALUNYA

30è Encontre de la JONC Alevins

Concerts

Dissabte 29 de juny - L'Atlàntida de Vic - 18 h

Diumenge 30 de juny - L'Auditori de Barcelona - 20 h

Dilluns 1 de juliol - Teatre Kursaal de Manresa - 20 h

Director

Manel Valdivieso

59è Encontre de la JONC

Concerts

Divendres 5 de juliol - Auditori de Girona - 21 h

Dissabte 6 de juliol - L'Auditori de Barcelona - 20 h

Diumenge 7 de juliol - L'Atlàntida de Vic - 18 h

Piano

Jordi Masó

Ones Martenot

Philippe Arrieus

Director

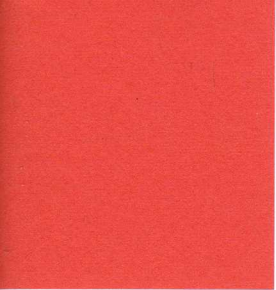
Josep Pons

JONC

Jove Orquestra Nacional
de Catalunya

Salutació

L'any 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC) naixia un projecte que entenem que ha estat clau per la música i els joves músics del país, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC).

El país necessitava i necessita projectes com aquest que permetin tenir referents d'excel·lència als joves músics que ajudin a completar la seva formació i creixement personal.

La il·lusió que fa 20 anys va inspirar aquest projecte es renova dia a dia i ens permet ara gaudir de dos magnífics programes de concert.

La JONC Alevins ens presenta la Simfonia número 2 de Beethoven i l'Obertura del Barber de Sevilla de Rossini de la mà del director artístic de la JONC, Manel Valdivieso.

I la JONC afronta una de les obres referents de la música del segle XX, la Simfonia Turangalila de Messiaen, sota la direcció i el mestratge del que fou director fundador de la JONC, Josep Pons.

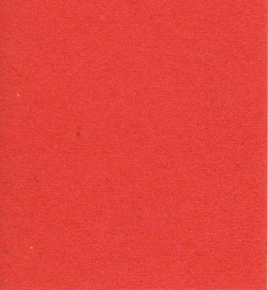
Dos grans programes per un projecte que albira el futur amb energia renovada i amb una clara vocació de servei al país.

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya neix el setembre de 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC). No va ser fins al 1999 que va passar a anomenar-se com ara, JONC. L'Orquestra va ser dirigida per Josep Pons des de la seva fundació fins a l'any 2001, any en què Manel Valdivieso n'agafa el relleu com a director artístic.

L'any 1999 es constitueix la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent de iniciatives que en el seu si van prenent forma. El seu Patronat està integrat per diversos representants de la Generalitat de Catalunya, del cercle cultural i musical català.

Des del seu naixement, els objectius principals de la JONC han estat:

- Facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país.
- Col·laborar activament en la inserció dels joves músics en la vida laboral.
- Contribuir a la formació i a l'enriquiment de nous públics.

Tot aquest treball es du a terme mitjançant encontres de treball, classes, conferències, concerts, programes de ràdio, edició de materials educatius pensats per a diferents públics i altres produccions.

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya inclou tres orquestres diferents:

La **JONC Alevins** està formada per joves músics menors de 19 anys. El seu objectiu és la introducció al treball d'orquestra d'alta qualitat.

La **JONC** abasta fins als 25 anys i té per objectiu principal la formació orquestral integral.

La **JONC Filharmonia** està orientada a culminar els objectius educatius i artístics de la JONC mitjançant produccions amb criteris professionals. La finalitat és oferir una formació post acadèmica als joves músics i facilitar-los l'accés a la vida professional.

La JONC ha participat en els festivals i sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres del prestigi de Josep Pons, Guy van Waas, Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Mora, Manel Valdivieso, Barry Sargent, Jan Caeyers, Robert King, Paul Goodwin, Andrew Parrott, Antoni Ros-Marbà, Lutz Köhler, Salvador Mas, Edmon Colomer, Karl Anton Rickenbacher i Valery Ovsyanikov.

Programa del concert de la JONC Alevins

Gioachino Rossini

El barber de Sevilla: Obertura
(Aureliano in Palmira)

8'

Ludwig van Beethoven

Simfonia núm. 2, op. 36, en Re Major

32'

Adagio - Allegro con brio

Larghetto

Scherzo: Allegro

Allegro molto

Director

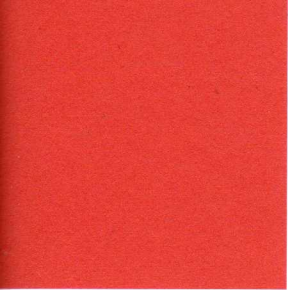
Manel Valdivieso

Manel Valdivieso Director

Nascut a Barcelona, cursa els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat i als Conservatoris de Badalona i Barcelona. Completa la seva formació estudiant anàlisi amb Benet Casablanca i direcció d'orquestra amb Antoni Ros-Marbà.

Ha dirigit les principals orquestres espanyoles, com La Coruña, Granada, Tenerife, Madrid (Nacional, Sinfónica i RTVE), Bilbao, Castilla y León, Santiago de Compostela, Córdoba, Sevilla, Principado de Asturias, Málaga, Balears, etc.

Paral·lelament compta amb una exitosa trajectòria operística que l'ha dut a debutar, entre altres, al Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, a l'Òpera Nacional de Korea (Seul) i a l'Òpera de Washington DC amb títols com L'Elisir d'Amore, Barber de Sevilla, Carmen, Lucia di Lammermoor, Il Trittico, Madama Butterfly, Il Trovatore, Turandot, Tosca, The Turn of the Screw i altres.

Ha enregistrat per a Harmonia Mundi, Naxos, TV3-Catalunya Música i Columna Música diferents projectes discogràfics, la majoria centrats en l'obra de compositors actuals.

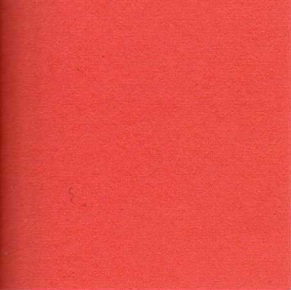
Malgrat el fort impuls internacional de la seva activitat recent, ha mantingut sempre un ferm contacte amb la realitat musical del nostre país, col·laborant i participant decisivament en molts nous projectes professionals impulsats per conjunts de perfil jove o de nova creació com ara Girona XXI (del qual és Director Musical), Murtra Ensemble, Orquestra de Cambra de Cervera, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra de Cambra de Granollers i molts altres.

D'entre la seva activitat recent en destaquen nombroses presències a la Temporada estable de la Simfònica de Frankfurt-Oder (Alemanya), OFM (Orquesta Filarmónica de Málaga), OBC (Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya) i l'Orquestra de Cambra de Ginebra (Suïssa), amb la qual ha realitzat una gira per països mediterranis així com el concert inaugural de la seva temporada.

Actualment és titular de l'àula de Direcció d'Orquestra al Musikene i al Conservatori Superior del Liceu des de 2010 i Director Artístic de la JONC des de 2001.

Programa del concert de la JONC

Olivier Messiaen

Simfonia Turangalila

70'

Introduction

Chant d'amour I

Turangalila I

Chant d'amour II

Joie du sang des étoiles

Jardin du sommeil d'amour

Turangalila II

Développement de l'amour

Turangalila III

Final

Piano

Jordi Masó

Ones Martenot

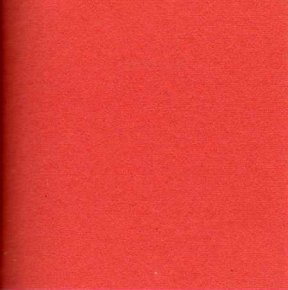
Philippe Arrieus

Director

Josep Pons

Jordi Masó Piano

Nascut a Granollers, es va formar al Conservatori d'aquesta ciutat amb Josep Maria Roger, posteriorment amb Albert Attenelle a l'Escola de Música de Barcelona i amb Christopher Elton i Nelly Akopian a la Royal Academy of Music de Londres, on va graduar-se amb la màxima distinció l'any 1992.

Ha guanyat primers premis en concursos nacionals i internacionals i ha tocat a la majoria de països europeus, Àsia i Sud-amèrica. Qualificat pel prestigiós crític nord-americà Harold C. Schomberg com a *“un pianista sòlid i intel·ligent”*, el repertori de Jordi Masó inclou música de totes les èpoques, amb una especial dedicació a la música dels segles XX i XXI (ha estrenat moltes obres d'importants compositors actuals).

Ha realitzat més de cinquanta gravacions discogràfiques entre les quals cal destacar les obres completes en sis volums de Frederic Mompou pel segell Naxos, les integrals pianístiques de Robert Gerhard, Xavier Montsalvatge, Déodat de Séverac, Joaquim Homs, José Antonio Donostia, Ricard Lamote de Grignon, Joan Massià i Benet Casablanques. Actualment està enregistrant la integral de Joaquín Turina per a Naxos en 13 volums.

És professor de piano al Conservatori de Granollers i a l'Esmuc (Escola Superior de Música de Catalunya), i des de 1996 és membre del grup Barcelona 216, dedicat a la difusió de la música contemporània. L'any 2008 va ser guardonat amb el Associated Royal Academy of Music (ARAM) a Londres, distinció que atorga aquesta institució als seus ex alumnes més destacats.

Philippe Arrieus Ones Martenot

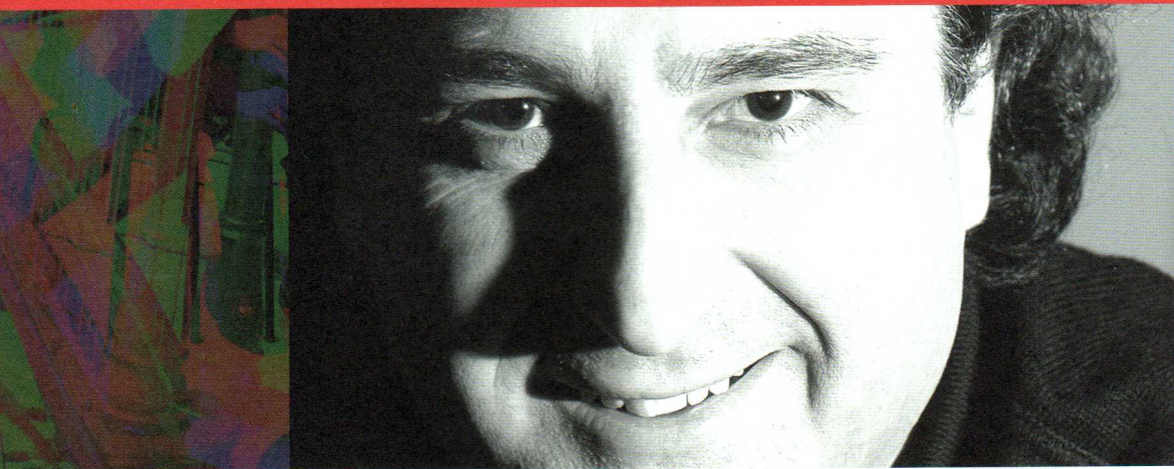

Cursa els seus estudis musicals (solfeig, piano, música de cambra, anàlisi i direcció d'orquestra) a Pau, França, i continua la seva formació amb Jeanne Loriod al Conservatori Nacional Superior de París, on aconsegueix el seu Primer Premi en Ones Martenot.

Obté, amb les màximes qualificacions, el Certificat d'Aptitud per l'ensenyament de les Ones i Sintetitzadors del Ministeri de la Cultura. Actualment és professor titular a l'Escola Nacional de Música i Dansa de Evry.

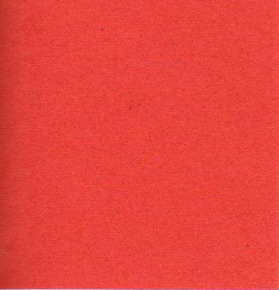
Philippe Arrieus inicia la seva carrera com a concertista en el Sextet d'Ones Jeanne Loriod, amb el que ha actuat en nombroses gires per tot el món i amb el que ha realitzat diversos enregistraments. Paral·lelament, desenvolupa una carrera com a solista, interpretant amb orquestra les principals obres per Ones.

Josep Pons Director

Nascut a Puig-reig, es va formar a l'Escolania de Montserrat. Ha estat director titular i artístic de la Orquesta y Coro Nacionales de España(2003-2012) i n'és director Honorari, de la Orquesta Ciudad de Granada (1994-2004) i va ser fundador i director artístic de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure (1985-1997) i de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC)(1993-2001). El 1999 li fou atorgat el Premio Nacional de Música.

Des de l'inici de la seva carrera ha treballat tant en el camp simfònic com en el de l'òpera. En els darrers anys està consolidant una important trajectòria internacional,

essent assíduament convidat a importants orquestres estrangeres com: BBC Symphony Orchestra, BBC Scottish, Staatskapelle Dresden, Gewandhaus Leipzig, Orquestra de Colonia, Radio Berlin Orquestra, Neue Philharmonie de Frankfurt, Dresden Philharmonic, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Radio Hannover, Orquestra de Paris, Orquestra del Capitol de Toulouse, Nacional de Lyon, Orquestra de la Suisse Romande, Residencia de la Haya, Simfònica de Berna, Rotterdam Philharmonic, Simfònica de Götteborg, Simfònica de Malmö, Danish Radio, Orquestra de Cambra de Lausanne, Orquestra Nacional de Bèlgica entre d'altres.

La discografia de Josep Pons inclou trenta-vuit títols, la majoria d'ells guardonats: vint-i-un per Harmonia Mundi France amb L'Orquestra de Cambra Teatre Lliure, la Orquestra Ciudad de Granada i la BBC Symphony Orchestra, nou per a Deutsche Grammophon amb la Orquestra Nacional de España, i vuit més per a diverses companyies.

Els guardons nacionals i internacionals han estat nombrosos: Diapasón d'Or, CD Compact Awards, CHOC Le Monde de la Musique, 10 de Répertoire, Timbre de Platin, Télérama, Grand Prix du Disque Charles Cross, Cannes Classical Awards i un Grammy.

Ha estat distingit amb el premi "Ciutat de Barcelona" i el premi "Nacional de Catalunya". L'any 1999 va rebre el "Premio Nacional de Música" que atorga el Ministeri de Cultura d'Espanya, per la seva perllongada i destacada activitat a favor de la música del segle XX, per la qualitat en les seves interpretacions i per l'interès dels seus programes.

Actualment és director musical del Gran Teatre del Liceu.

Notes al programa Yvan Nommick

La *Simfonia Turangalila* de Messiaen: un Tristany del segle XX

Un dels aspectes més destacats de l'art de Messiaen (1908-1992), figura clau de la música del segle XX, és la seva universalitat: la seva música combina, amb total llibertat, el sincrònic i el diacrònic, l'europeu i l'asiàtic, el sagrat i el profà, temes molt comunicatius i procediments rítmics summament complexos, perfils melòdics gregorians i cants d'ocells, ritmes hindús i esquemes rítmics presos de la mètrica grega antiga. L'obra i el llenguatge compositiu de Messiaen entronquen amb la gran tradició compositiva europea, en particular pel que fa a la forma, la melodia i l'harmonia, alhora van ser un punt de partida de tècniques tan avantguardistes llavors, com el serialisme integral dels anys 1950 o l'espectralisme, que es desenvoluparia en l'últim terç del segle XX. Recordem que va tenir com a deixebles a compositors tan innovadors com Pierre Boulez, Iannis Xenakis, Karlheinz Stockhausen, Gérard Grisey o Tristan Murail.

Des de les primeres obres del seu catàleg, quan encara estudiava composició al Conservatori de París, Messiaen va concebre un llenguatge molt personal i perfectament recognoscible, al que mai renunciaria, però que va enriquir constantment amb nous materials i tècniques. La *Simfonia Turangalila* és síntesi i cim del seu primer període creatiu, que inclou obres tan importants com el *Quartet per a la fi del Temps* (1941), les *Tres Petites Litúrgies de la Presència Divina* (1943-44) i les *Vint Mirades sobre el Nen Jesús* (1944).

La *Simfonia Turangalila* és fruit d'un encàrrec del director d'orquestra Sergei Koussevitzky, redactat el 1945 en els següents termes, molt generosos, i que

Notes al programa Yvan Nommick

podrien ser el somni de tot compositor: “Escrigui’m l’obra que vostè vulgui, en l’estil que vulgui, de la durada que vulgui, amb la plantilla instrumental que vulgui i no li imposo cap termini perquè em lliuri el seu treball”. Messiaen indicaria uns anys més tard que quan Koussevitzky li va encarregar l’obra li va precisar que li concedia sis anys: “Dos anys per investigar, dos anys per a la música, dues per a l’orquestració”. El compositor no va esgotar, per descomptat, aquests terminis i va compondre el seu monumental *Turangalîla* en menys de dos anys i mig, exactament entre el 17 de juliol de 1946 i 29 de novembre de 1948. En canvi, sí que va utilitzar àmpliament les possibilitats ofertes per Koussevitzky en el que es refereix a durada i plantilla: aquesta imponent simfonia té 10 moviments, la seva durada és d’aproximadament de 75 minuts i la seva plantilla instrumental inclou 103 músics (68 instrumentistes de corda, 25 instrumentistes de vent, vuit percussionistes i dos solistes: piano i ones Martenot).

Va estrenar l’obra el 2 de desembre de 1949 l’Orquestra Simfònica de Boston sota la direcció de Leonard Bernstein, amb Yvonne Loriod al piano i Ginette Martenot com a solista d’ones Martenot. Com a curiositat, assenyalem que prop de vint anys més tard, el coreògraf francès Roland Petit va transformar la *Turangalîla* en un ballet que es va estrenar, amb decorats del pintor surrealista Max Ernst, el 21 de juny de 1968 a l’Òpera de París.

Imponent fresc sonor, la *Simfonia Turangalîla* és, en paraules de Messiaen, un dels tres *Tristanys* que va compondre, referència evident a Wagner, un dels compositors que més van significar per a ell. Des de la infància es va apassionar amb la seva

La *Simfonia Turangalila* de Messiaen: un *Tristany* del segle XX

música i aquesta fascinació es va mantenir al llarg de la seva vida, sentint-se atret especialment per la *Tetralogía*, *Parsifal* i *Tristany i Isolda*. El que admirava en Wagner era, sobretot, el seu món sonor, el procediment del *Leitmotiv* i el seu maneig molt nou de la gran forma musical. Els tres *Tristany*s de Messiaen són, cronològicament: *Harawi* (1945) per a cant i piano, la *Simfonia Turangalila* i els *Cinc Rechants* (1948) per a conjunt vocal *a cappella*. El que li va captivar va ser el mite de *Tristany*, la idea d'un amor tràgic, irresistible, que supera les limitacions humanes. Precisem que la història del trio format per *Tristany*, *Isolda* i el rei Marke no li interessava; només va conservar la idea del caràcter absolut de l'amor, de la seva puresa. Deia que "un gran amor és un reflex, un pàl·lid reflex, però no obstant això un reflex de l'únic amor veritable, l'amor diví". El sisè moviment, "Jardí del somni d'amor", és potser el que estaria més a prop del món wagnerià. Messiaen ho descriu així: "Els dos amants estan tancats en el somni de l'amor. [...] Un paisatge ha sorgit d'ells. El jardí que els envolta es diu *Tristany*, el jardí que els envolta es diu *Isolda*. Aquest jardí està ple de llums i ombres, de plantes i flors noves, d'ocells clars i melodiosos que canten l'amor". Les primeres notes del tema, tocat per les ones Martenot i les cordes i acompanyat de cants d'ocells al piano, recorden clarament l'inici del Preludi de *Tristany i Isolda* de Wagner.

Aquesta presència de Wagner es conjuga amb moltes altres fonts i referències, occidentals i orientals. El propi títol de la simfonia, *Turangalila*, és un nom sànscrit compost: *Lila* significa el joc de la vida i de la mort, però també l'amor; *Turanga*, és el temps que passa, el moviment, el ritme. *Turangalila* vol dir, doncs,

Notes al programa Yvan Nommick

segons Messiaen, “cant d’amor, himne a l’alegria, temps, moviment, ritme, vida i mort”. I en el segon volum del seu immens Tractat de ritme, color i ornitologia, el compositor explica el significat profund de l’obra: “Turangalîla és un himne a l’alegria [...] alegria supraterranal de l’amor únic i immortal que és un reflex de l’altre Amor. [...] És com un salt a l’infinit. Ja no hi ha tal home i tal dona, sinó una sola criatura excepcional, que les seves dues meitats volen reunir-se, en cerca de l’Androgin primitiu. En aquesta cerca, perduts d’amor, fulminats, submergits per un sentiment massa fort del que són actors irresponsables, herois inconscients, aconsegueixen l’enlluernament, la fulminació total i definitiva de l’Alegria”.

És la Turangalîla una simfonia? En la coberta de la partitura consta que l’obra és “per a piano principal i orquestra gran”, i Messiaen explica que “la part de solo de piano és tan important, la seva execució requereix un virtuós tan extraordinari, que pot dir-se que la Simfonia Turangalîla és gairebé un concert per a piano i orquestra”. No obstant això, la Turangalîla no respon, de cap manera, al concepte vuitcentista de concert per a piano i orquestra; no existeix, en particular, oposició dramàtica entre l’instrument solista i la massa orquestral i les brillants cadències de piano no tenen per funció principal presumir de virtuosisme, sinó contribuir a la coherència global de l’obra. D’altra banda, les ones Martenot —instrument electrònic que permet una gran varietat de timbres, des de la dolçor més etèria fins als sons més estridents— exerceixen també un destacat paper de solista.

En definitiva, podem dir que la Turangalîla sí és una simfonia, una simfonia que expandeix el seu cicle a deu moviments, que inclou dos instruments solistes i utilitza

La Simfonia Turangalila de Messiaen: un Tristany del segle XX

temes recurrents: els quatre temes cíclics que reapareixen al llarg de l'obra. El primer d'ells, molt impressionant, apareix a la Introducció tocat en fortissimo pels tres trombons i la tuba; Messiaen ho anomena "tema-estàtua" i insisteix en el seu caràcter "gegantesc, aclaparador, gairebé aterridor". D'altra banda, la reaparició cíclica del conjunt instrumental format pel glockenspiel, la celesta, el vibràfon, el piano i les percussions metàl·liques, que evoca la sonoritat del gamelan balinès (conjunt d'instruments de percussió metàl·lics), contribueix també a la unitat de l'obra, l'estructura global de la qual és senzilla: els moviments de més efusió lírica (núm. 2, 4, 6 i 8) alternen amb moviments molt més tibants i dramàtics (núm. 3, 7 i 9), i les dues grans parts de l'obra culminen en dues danses apoteòsiques, frenètiques: "Alegria de la sang dels estels" (núm. 5) i Final (núm. 10). El propi Messiaen precisa en la partitura que si el director d'orquestra vol introduir una pausa, ha de situar-ho entre els moviments núm. 5 i 6.

La Simfonia Turangalila, malgrat la seva dificultat d'execució i de la seva enorme plantilla instrumental, és una de les obres més universalment conegudes, interpretades i admirades de Messiaen. La seducció que exerceix sobre públics molt diversos s'explica per la sumptuositat de les seves sonoritats i per l'ús de materials i procediments rics i contrastants —temes bells i molt comunicatius, cants d'ocells estilitzats, variadíssima utilització del piano i de l'orquestra, riquesa tímbrica de les ones Martenot, sonoritats de gamelan balinès ...— posats al servei d'una música sincera, generosa, que omple d'amor, tendresa, sensualitat, alegria i misteri.

Professors de la JONC Alevins

Corrado Bolsi - Violí

Membre del Trio Kandinsky, professor al Conservatori Superior de Música del Liceu i membre de la Comissió Artística de la JONC.

Attilio Motzo - Violí

Professor al Conservatori de música de Cagliari.

Yuval Gotlibovich - Viola

Professor a l'ESMUC, al Conservatori Superior del Liceu, a l'Escola Superior de Música Reina Sofia

de Madrid i al Conservatori della Svizzera Italiana, a Lugano.

Adrian Bradbury - Violoncel

Solista a la Brandenburg Sinfonia i professor habitual a la National Youth Orchestra of Great Britain.

Vega Montero - Contrabaix

És especialista en música barroca (contrabaix i violone). Col·labora regularment amb l'Orquestra Barroca Catalana, la Holland Baroque Society, La Galanía i Forma Antiqua.

Júlia Gállego - Flauta
Membre de la Mahler Chamber Orchestra, la Lucerne Festival Orchestra i cofundadora i flauta solista de BandArt. Professora a l'ESMUC i al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Eduardo Olloqui - Oboè
Especialista en música contemporània. Col·labora regularment amb la Nederlands Symfonie Orkest, la Radio Kamer Philharmonie, la Holland Symfonie Orkest i la Radio Philharmonisch Orkest. És ex membre de la JONC.

Albert Gumí - Clarinet
Col·labora amb diferents conjunts de cambra, tant amb instruments originals del s. XVIII com fent música contemporània o ètnica, professor a l'ESMUC i dissenyador de diferents programes pedagògics.

Bob Porter - Fagot
Professor de la Guildhall School junior, director artístic de Brandenburg Sinfonia i membre de la comissió artística de la JONC.

Javier Forner - Trompa
Col·labora amb diverses orquestres a nivell nacional i internacional, així com amb diverses formacions de cambra. És ex membre de la JONC.

Miguel Angel Torres - Trompeta
Solista a l'Orquesta Sinfónica de Bilbao.

Joan Marc Pino - Percussió
Membre de l'Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ex membre de la JONC.

Músics de la JONC Alevins

Violins

Júlia Álvaro Serrano
Jaume Angelès Fité
Laia Azcona Morist
David Castillo Almagro
Júlia Conangla Oliveras
Maria Cuatrecasas Estévez
Violeta Cubarsi Fernández
Ainara Duran Hervás
David E. Fonseca González
Clara Garriga Tragut
Jaume Guri Batlle
Clara Larrañaga de Bofarull
Lia Manchón Martínez
Cristina Morell Marín
Adriano Ortega Ribau
Alba Ramírez de Ramon
Andrea Santiago Carrillo
Montserrat Seras Zabala
Gil Sisquella Oncins
Joan Valls Ramon-Cortés

Violes

Marina Fuentes Rojas
Pau Planell Molist

Xavier Rotger Bonnin

Maria Rovira Gimó
Gabriel Torner Alsina

Violoncel·ls

Blai Bosser Toca
Carla Conangla Oliveras
Clara Ferrer Espona
Bruna González Subirà
Guillem Vellvé Lorca

Contrabaixos

Anna Cristina Grau Marmol
Blai Gumí Roca

Flautes

Cèlia Salas Escobar
Marta Torres Balcells

Oboès

Mireia Góngora Moral
Júlia Real Babí

Clarinets

Joan Roca Carreras
Maria Rubio Carrión

Fagots

Elena López Manso
Joana Roche Roca

Trompes

Aleix Garcia Anguera
Rita Salgado Ricart
Guillem Serra Llorens

Trompetes

Joan Pàmies Magrané
David Urrutia Ferré

Percussió

Julián Enciso Izquierdo
Roger Santacana Hervada

Professors de la JONC

Timothy Summers - Violí
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Cindy Albracht - Violí
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Delphine Tissot - Viola
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Stefan Faludi - Violoncel
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Juan José Márquez Fandino -
Contrabaix
Col-laborador habitual de la Mahler
Chamber Orchestra.

Paco Varoch - Flauta
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Holly Randall - Oboè
Col-laboradora habitual de la Mahler
Chamber Orchestra.

Gaëlle Burgelin - Clarinet
Col-laboradora habitual de la Mahler
Chamber Orchestra.

Chiara Santi - Fagot
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

José Vicente Castelló - Trompa
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Sarah Slater - Trompeta
Col-laboradora habitual de la Mahler
Chamber Orchestra.

Mark Hampson - Trombó i tuba
Membre de la Mahler Chamber
Orchestra.

Christian Miglioranza - Percussió
Col-laborador habitual de la Mahler
Chamber Orchestra.

Músics de la JONC

Violins

Isaac Bachs
Patrícia Badia López
Anna Bayod Pastor
Júlia Camps Pons
Sabela Cascón Góñez
Júlia Conangla Oliveras
Carlota Coll Núñez
Samuel Cubarsi Fernández
Matilda Cubarsi Fernández
Laura Custodio Sabas

Eduard Freixa Cruz
Diana González Castel
Ariadna González Cejas
Lorena Granado Guillén
Jaume Guri Batlle
Clara Núria Joan Marí
Mireia Llorens Montsech
Alexandra López Arca
Asier Merino Blanco
Joan Mestre Descarrega
Neus Navarrete González

Laia Oliveras Pagès
Aida Ortiz Durà
Eugènia Ostas
Rubén Parra García
Ana Peña Díaz
Cristina Pérez Esteban
Marina Sala Sangrà
Paula Sanz Alsà
Laura Urteaga Serra
Anna Valls Vall-Ilosera
Justine Vicens

Violes

Àngel Farguell Caus
Alicia Domínguez López
Júlia Ferrer Torrecasana
Marc Garcés Vilanova
Patricia Gómez Carretero
Jordi Mellado Carretero
Agnès Ruiz Clarasó
Blanca Sánchez Salvador
Patricia Torres Parada
Oriol Tort Cano
Laura Vaquerizo Larriba
Mireia Vilalta Cañellas

Violoncel·ls

Josep Castanyer Alonso
Carla Conangla Oliveras
Alessandra Gallo Rodríguez
Ana Gómez Marmolejo
Laura Isbert Prades
Irene Labrador Tarrés
Joana Mateu Carles
Guillem Pareja Seca
Laura Peribañez Artero
Albert Castán Cochs
Laia Ruiz Llopart
Sílvia Sánchez Ferre

Contrabaixos

Agustí Aparici Moreno
Joan Cantallops Ariatnoutsos
Marta Fossas Mallorquí
Alfredo Fuster
Anna Cristina Grau Màrmol
Mariona Mateu Carles
Salvador Morera Ortells
Andreu Sanjuan Albado
Júlia Vidal González
Albert Viñas Terris

Flautes

Laia Albinyana Virgili
Jaume Castells Ascaso
Camila Moukarzel Ortega

Oboès

Albert Lopeandía Bargalló
Pau Roca Carreras
Guillem Vilar Serra

Clarinets

Lluís Casanova Martínez
Itsasne Fernández Sánchez
Laia Pujol Rovira

Fagots

Clara Canimas Furcarà
Héctor Gómez Vadillo
Daniel Ortuño Gelardo

Trompes

Anna Ferriol de Ciurana
Marc García Anguera

Noemí González Medina
Francesc Queralta Baño
Ismael Vidal

Trompetes

Berta García Gala
Albert Marigó Sarrión
Andrea Mirado Guerrero
Javier Sala Pla
David Solernou Bellido

Trombons

Alba Pujals Roigé
Pau Romero Andreu

Trombó baix

Alex Huguet Querol

Tuba

Josep Gómez Donet

Percussió

Pere Cornudella Heras
Julián Enciso Izquierdo
Dani Ishanda Moles
Pau Montané Pascual
Christian Pons Gil
Manuel Roda Cubas
Alba Rodríguez Alfonso
Miquel Vich Vila

Piano

Marc Castellà Bové

Properes activitats de la JONC

60è Encontre de la JONC

Setembre 2013

Del 8 al 11 de setembre de 2013
Conservatori Superior de Música del
Liceu, Barcelona

Encontre de passatges orquestrals i
música de cambra

Professors

Mahler Chamber Orchestra

Audicions d'accés a l'Acadèmia de la
Mahler Chamber Orchestra

61è Encontre de la JONC

Nadal 2013

Del 27 al 30 de desembre de 2013,
a Salou

Professors

Chamber Orchestra of Europe

Concert

30 de desembre, l'Auditori de
Barcelona

31è Encontre de la JONC Alevins

Nadal 2013

Del 27 al 31 de desembre de 2012 i
del 2 al 3 de gener de 2013, a Salou

Concerts

2 de gener, Teatre Auditori de Salou
3 de gener, l'Auditori de Barcelona

Somnis de músic

Gener 2013

Projecte en col·laboració amb
L'Auditori Educa

Amb la col·laboració del Qvixote
Quartet

Concerts

18 de gener, lloc per determinar

19 de gener, lloc per determinar

26 de gener, l'Auditori de Barcelona

27 de gener, l'Auditori de Barcelona

28 de gener, l'Auditori de Barcelona

Direcció i gestió

Direcció artística

Manel Valdivieso

Gerència

Antoni Pallès

Comissió artística

Corrado Bolsi

Jaume Cortadellas

Bob Porter

Coordinació i producció

Mireia Brandon

Montserrat Cortiella

Iris Farré

Regidoria i arxiu

Bru Maymó

Comunicació

Clara Molins

www.jonc.cat

e'uvic

A

esmuc

